

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ СЕМЕНА КУЗНЕЦЯ

Методичні рекомендації
до виконання консультаційного проєкту
для здобувачів вищої освіти
спеціальності 232 «Соціальне забезпечення»
освітньої програми «Управління соціальними проєктами»
другого (магістерського) рівня

Харків
ХНЕУ ім. С. Кузнеця
2024

УДК 364(072.034)

М54

Укладачі: Г. В. Назарова
С. Ю. Гончарова
Е. Р. Степанова

Затверджено на засіданні кафедри соціальної економіки.
Протокол № 21 від 29.01.2024 р.

Самостійне електронне текстове мережеве видання

Методичні рекомендації до виконання консультаційного М54 проекту для здобувачів вищої освіти спеціальності 232 «Соціальне забезпечення» освітньої програми «Управління соціальними проектами» другого (магістерського) рівня [Електронний ресурс] / уклад. Г. В. Назарова, С. Ю. Гончарова, Е. Р. Степанова. – Харків : ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2024. – 32 с.

Подано порядок підготовки консультаційного проекту, вимоги до його структури, змісту та оформлення. Розглянуто порядок подання консультаційного проекту до захисту. Розроблено рекомендації щодо підготовки ілюстративного матеріалу, презентації та доповіді, а також критерії оцінювання консультаційного проекту.

Рекомендовано для здобувачів вищої освіти спеціальності 232 «Соціальне забезпечення» освітньої програми «Управління соціальними проектами» другого (магістерського) рівня.

УДК 364(072.034)

© Харківський національний економічний
університет імені Семена Кузнеця, 2024

Вступ

Консультаційний проєкт є одним із етапів підготовки здобувачів вищої освіти за спеціальністю 232 «Соціальне забезпечення» освітньої програми «Управління соціальними проєктами». Ця робота дозволяє продемонструвати набуті знання за вибраним напрямом, уміння та навички із соціального забезпечення.

Консультаційний проєкт є засобом демонстрації готовності здобувача вищої освіти до роботи в установах та організаціях соціальної сфери. Робота є самостійним дослідженням і базується на теоретичних знаннях та практичних навичках, набутих здобувачем вищої освіти під час навчання.

Мета консультаційного проєкту – закріплення майбутніми фахівцями теоретичних засад управління соціальною сферою та соціальними проєктами, а також практичних навичок аналізу соціальних процесів, що відбуваються в сучасному суспільстві.

Для досягнення мети консультаційного проєкту здобувачі вищої освіти мають виконати такі завдання:

- закріпити навички роботи із законодавчими та нормативними матеріалами, навички проведення бібліографічного пошуку щодо конкретної проблеми, критичного аналізу наукової літератури, практичного застосування комп'ютерної техніки;

- здійснити огляд методичного забезпечення аналізу соціально-економічних процесів;

- розробити теоретичні та практичні рекомендації з підвищення ефективності регулювання соціальної сфери на мезо- й макрорівні;

- здійснити графічне подання даних і розрахунків для візуалізації отриманих результатів.

Виконання консультаційного проєкту допомагає здобувачеві вищої освіти навчитися самостійно працювати з різними інформаційними джерелами, реферувати матеріали періодичної літератури, глибше вивчати основні проблеми соціального забезпечення, аналізувати статистичні дані й на підставі цього розробляти шляхи розв'язання проблем соціальної сфери та інфраструктури.

Консультаційний проєкт має бути самостійним дослідженням, а його автор – гідним присудження відповідної кваліфікації. Результати навчання та компетентності, які формує освітній компонент, наведено в табл. 1.

Результати навчання та компетентності, які формує освітній компонент

Результати навчання	Компетентності, якими мають оволодіти здобувачі вищої освіти
PH1	ЗК5, ЗК8, СК2, СК11, СК14
PH2	ЗК2, ЗК3, ЗК5, СК15
PH3	СК2, СК5
PH6	ЗК3, ЗК5, ЗК8
PH7	ЗК8, СК1, СК15
PH8	СК4, СК10
PH10	ЗК3
PH11	ЗК3, ЗК5, СК15
PH13	ЗК3
PH14	ЗК2, ЗК8, ЗК9
PH15	ЗК3, ЗК8, СК2, СК8, СК16
PH16	СК15
PH17	СК12
PH18	ЗК1, ЗК3, ЗК8, ЗК9, СК15
PH19	ЗК6, СК4
PH21	ЗК5, ЗК6, СК13, СК15

Примітка.

PH1. Використовувати сучасні теорії, методологію і методи соціальних та інших наук стосовно до завдань фундаментальних та прикладних досліджень у сфері соціального захисту.

PH2. Критично оцінювати результати наукових досліджень і різні джерела знань щодо соціального забезпечення, формулювати висновки та рекомендації щодо його впровадження.

PH3. Володіння методами комунікації у застосуванні різних форм взаємодії та спільної діяльності.

PH6. Самостійно й автономно знаходити інформацію, необхідну для розвитку професійних навичок та якостей.

PH7. Застосовувати загальне та спеціалізоване програмне забезпечення для вирішення професійних задач та здійснення наукового дослідження.

PH8. Автономно приймати рішення в складних і непередбачуваних ситуаціях.

PH10. Пояснювати та надавати обґрунтовані відповіді населенню щодо форм, методів та засобів надання соціальної допомоги, пенсійного забезпечення та страхування.

PH11. Планувати і проводити наукові дослідження в системі соціального захисту населення та висвітлювати їх результати.

PH13. Аналізувати ефективність реалізації соціально-економічної підтримки населення та здійснювати відповідну корекцію в межах напрямку діяльності.

PH14. Демонструвати ініціативу, самостійність, оригінальність, генерувати нові ідеї для розв'язання завдань професійної діяльності.

PH15. Визначати можливості конституційного та правового регулювання суспільних відносин, забезпечувати оптимальні моделі соціально-правового супроводу, орієнтовані на загальнолюдські цінності.

PH16. Розробляти програми навчання та обміну досвідом в системі соціального захисту населення.

PH17. Демонструвати позитивне ставлення до власної професії та відповідати своєю поведінкою етичним принципам і стандартам соціальної роботи.

PH18. Розробляти та апробувати соціальні проєкти і технології.

PH19. Вміти застосовувати теоретичний та методичний інструментарій для складання соціальної звітності у контексті підвищення корпоративної соціальної відповідальності.

PH21. Вміти використовувати сучасні інформаційні технології при наданні соціальних послуг, демонструвати набуті теоретичні знання щодо розробки й управління соціальними проєктами в контексті застосування інноваційних прийомів.

ЗК1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

ЗК2. Здатність розробляти і управляти проєктами.

ЗК3. Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт.

ЗК5. Здатність проведення досліджень на відповідному рівні.

ЗК6. Здатність спілкуватися з представниками інших професійних груп різного рівня (з експертами з інших галузей знань/видів економічної діяльності).

ЗК8. Здатність виявляти ініціативу та підприємливість.

ЗК9. Здатність генерувати нові ідеї (креативність).

СК1. Здатність до використання сучасних теорій, методологій і методів соціальних та інших наук стосовно до завдань фундаментальних і прикладних досліджень у галузі соціального забезпечення.

СК2. Здатність планувати та здійснювати соціальні дослідження з метою виявлення й аналізу соціально значимих проблем і факторів досягнення соціального благополуччя різних груп населення.

СК4. Здатність до критичного оцінювання соціальних наслідків політики у сфері прав людини та сталого розвитку суспільства.

СК5. Здатність доводити знання та власні висновки до фахівців та нефахівців.

СК8. Здатність оптимізувати процеси прийняття управлінських рішень у вирішенні питань соціально-економічної допомоги малозахищених категорій населення.

СК10. Здатність виявляти професійну ідентичність та діяти згідно з цінностями працівника соціальної сфери.

СК11. Вміння інформувати населення щодо форм, методів та засобів надання соціальної допомоги, пенсійного забезпечення та страхування.

СК12. Здатність до формування позитивного іміджу професії, її статусу в суспільстві.

СК13. Здатність до розроблення, апробації та втілення соціальних проєктів і технологій.

СК14. Здатність застосовувати сучасні методи оцінювання соціальних ризиків та оперувати методикою їх нейтралізації в умовах соціальних трансформацій і загроз.

СК15. Здатність використовувати сучасні інформаційні технології у сфері надання соціальних послуг, застосовувати інноваційні прийоми при розробці й управлінні соціальними проєктами у контексті розв'язання соціальних проблем та зміни соціальної ситуації.

СК 16. Здатність застосовувати теоретичний та методичний інструментарій для складання соціальної звітності у контексті підвищення корпоративної соціальної відповідальності.

1. Порядок підготовки консультаційного проєкту

Робота здобувача вищої освіти щодо виконання консультаційного проєкту розпочинається з вибору теми, яку погоджують із керівником. Здобувач вищої освіти може запропонувати свою тему, пов'язану зі спеціальністю «Соціальне забезпечення», попередньо погодивши її з керівником. Протягом часу, відведеного на консультаційний проєкт, потрібно поетапно здійснювати підготовку роботи.

Етапи підготовки консультаційного проєкту

Вибір та погодження теми консультаційного проєкту з керівником. Тематику робіт наведено в додатку А. Одну тему може вибирати лише один здобувач вищої освіти.

Опрацювання літературних джерел за вибраною темою. Серед літературних джерел мають бути не тільки підручники, а й матеріали періодичних видань, монографії, зарубіжні джерела, законодавчі та нормативні акти.

Складання плану консультаційного проєкту та його затвердження керівником. Зразок плану роботи наведено в додатку Б.

Отримання завдання та ознайомлення з календарним графіком виконання структурних частин роботи.

Збирання статистичних, облікових даних та іншої інформації, необхідної для виконання аналітичного розділу.

Виконання розділів консультаційного проєкту згідно з календарним графіком і надання їх для попередньої перевірки керівнику роботи.

Надання керівнику на перевірку повністю виконаної роботи.

Підготовка ілюстративного матеріалу, презентації та доповіді. Рекомендації з підготовки наведено далі.

Захист консультаційного проєкту.

2. Зміст і структура консультаційного проєкту

Ознайомившись із літературою, здобувач вищої освіти складає план і подає його керівникові. У плані визначають основні напрями дослідження, послідовність розкриття предмета дослідження відповідно до визначених завдань.

Загальний обсяг консультаційного проєкту має становити не більше 50 сторінок друкованого тексту (без додатків). Структуру та зміст роботи подано в табл. 2.

Таблиця 2

Структура і зміст консультаційного проєкту

Назва частин роботи	Обсяг, с.	Зміст
1	2	3
Титульний аркуш	1	Заповнюють за зразком, що надсилає керівник на електронну пошту здобувача вищої освіти
Зміст	1	Має містити назви розділів, підрозділів та номери сторінок, з яких вони починаються. Зразок змісту наведено в додатку Б
Вступ	2	Структура вступу: актуальність (до 0,3 с.); перелік учених, які займаються вибраною темою; мета й завдання КП; об'єкт і предмет дослідження; методи дослідження; наукові результати; практична значущість. Детальний опис структури вступу подано в табл. 3
1. Теоретичний розділ (назва)	10 – 15 (по 3 – 4 с. кожен підрозділ)	1. Сутність і теоретичні засади ... 1.1. 1.2. 1.3.
2. Аналітичний розділ (назва) вибирають відповідно до тематики КП з наведеного переліку або додатково погоджують із керівником	10 – 15	2. Аналіз сучасного стану та проблем за досліджуваною проблематикою в Україні (або на мезорівні (регіон, місто)) обирають із наведеного переліку три підрозділи. <i>Наприклад:</i> 2.1. Аналіз показників демографічного стану 2.2. Аналіз зайнятості та безробіття населення 2.3. Аналіз доходів та витрат населення 2.4. Аналіз соціального захисту та соціального забезпечення населення 2.5. Аналіз рівня життя та заробітної плати населення 2.6. Аналіз пенсійного забезпечення населення 2.7. Аналіз рівня освіти населення 2.8. Аналіз стану охорони здоров'я населення 2.9. Аналіз структури сімей та домогосподарств

1	2	3
Висновки	1	
Список використаних джерел	2 – 3	Кількість джерел – 25 – 30, 30 % із яких мають бути за останні п'ять років. До списку літератури за тематикою консультаційного проєкту доцільно включити не менш ніж три публікації викладачів університету та випускової кафедри
Додатки	Не більше 15 с. основного тексту	Обов'язковим є винесення в додатки таблиць статистичних даних за досліджуваною проблематикою, а також таблиць і рисунків обсягом більше однієї сторінки
Обсяг основного тексту (без додатків)		30 – 40 с.

Зміст консультаційного проєкту подають після титульного аркуша з нової сторінки. Він містить назви та номери початкових сторінок усіх розділів і підрозділів. Основні розділи консультаційного проєкту повинні мати певну структуру, яка за змістом відповідає визначеним завданням.

Структуру вступу наведено в табл. 3.

Таблиця 3

Структура вступу до консультаційного проєкту

Структурні частини вступу	Рекомендації до написання
Актуальність вибраної теми	Обґрунтування вибору теми на основі аналізу найбільш суттєвих проблем із досліджуваної проблематики та літературних джерел. Виділення не достатньо дослідженої частини досліджуваної теми
Перелік учених, які займаються вибраною темою	Перелік включає до 10 прізвищ, із яких два-три – це прізвища вчених, які є викладачами ХНЕУ ім. С. Кузнеця
Мета КП	Формулюють як уточнення науково-теоретичних засад і розроблення шляхів удосконалення досліджуваної теми
Завдання КП	Кількість завдань має бути: із першого розділу – 1 – 2; із другого розділу – 1 – 2; із третього розділу – 1 – 2. Загальна кількість – 4 – 5
Об'єкт дослідження	Формулюють як явище чи процес, що породжує проблемну ситуацію в межах теми консультаційного проєкту
Предмет дослідження	Визначають у межах об'єкта і формулюють як методи, інструменти, важелі, підходи, складові, напрями
Методи дослідження	Наводять перелік використаних методів дослідження із зазначенням сфери застосування кожного з них. Серед методів дослідження часто використовують: аналіз, синтез, індукцію, дедукцію, монографічний метод, економіко-математичні методи, методи статистичного аналізу, графічний метод, порівняння, групування та ін.

Теоретичний розділ

У першому розділі (теоретичній частині) треба навести огляд певної кількості літературних джерел з обов'язковими посиланнями на них. Теоретичну частину розробляють на основі вивчення спеціальної наукової та навчально-методичної літератури, досвіду сучасних вітчизняних і закордонних підприємств.

У теоретичній частині розглядають причини виникнення, етапи дослідження проблеми, систематизують погляди вітчизняних і закордонних учених, аргументують позицію здобувача вищої освіти щодо понять, проблем, визначень та висновків.

Теоретичні питання викладають для обґрунтування подальшого дослідження проблеми, яку вивчають. Теоретичний розділ не має бути реферативним. Він має містити ґрунтовний критичний аналіз літературних джерел, що дозволяє систематизувати наявні теоретичні напрацювання з досліджуваної тематики та запропонувати авторські. Кількість підрозділів – не менше трьох.

Аналітичний розділ

Аналітичний розділ має складатися з трьох підрозділів, які вибирають відповідно до тематики проєктів із переліку, наведеного нижче, або додатково погоджують із керівником.

2.1. Аналіз показників демографічного стану:

динаміка чисельності населення, зокрема працездатного;
динаміка очікуваної тривалості життя;
динаміка приросту населення;
аналіз міграції населення та ін.

2.2. Аналіз зайнятості та безробіття населення:

динаміка рівня зайнятості та безробіття;
динаміка економічної активності населення;
динаміка чисельності безробітних на 1 000 зайнятих;
аналіз рівня працевлаштування населення та ін.

2.3. Аналіз доходів та витрат населення:

динаміка розміру і складу доходів та витрат населення;
факторний аналіз доходів та витрат населення;
оцінювання бідності за абсолютним та відносним критеріями тощо.

2.4. Аналіз соціального захисту та соціального забезпечення населення:

соціальний захист і соціальне забезпечення економічно активного населення;

соціальний захист і соціальне забезпечення соціально вразливих верств населення (пенсіонерів, осіб з інвалідністю, сімей із дітьми, багатодітних сімей, молоді, внутрішньо переміщених осіб та ін.).

2.5. Аналіз рівня життя і заробітної плати населення:

динаміка ВВП на душу населення;

динаміка інвестицій в основний капітал на душу населення;

динаміка мінімальної та середньомісячної заробітної плати;

динаміка заборгованості з виплати заробітної плати;

динаміка чисельності населення з доходами, нижчими за прожитковий мінімум;

динаміка виробничого травматизму та ін.

2.6. Аналіз пенсійного забезпечення населення:

динаміка чисельності осіб пенсійного віку;

динаміка розміру пенсійного забезпечення;

аналіз структури пенсіонерів за видами пенсій та ін.

2.7. Аналіз рівня освіти населення:

динаміка кількості осіб, які мають вищу, неповну вищу та незакінчену вищу освіту, середню, спеціальну освіту;

динаміка середнього рівня освіти за роками;

динаміка відношення кількості осіб, які навчаються, до загальної чисельності населення та ін.

2.8. Аналіз стану охорони здоров'я населення:

динаміка кількості закладів охорони здоров'я на чисельність населення;

динаміка рівня захворюваності населення та ін.

2.9. Аналіз структури сімей та домогосподарств:

динаміка кількості домогосподарств;

аналіз розподілу домогосподарств за типами та ін.

Під час виконання аналітичного розділу статистичну інформацію, яку наводять у таблицях, потрібно супроводжувати розрахунком окремих показників та коефіцієнтів (наприклад, коефіцієнт народжуваності, смертності, шлюбності, зайнятості, безробіття, рівень бідності, показники міграції, навантаження, показники статистики здоров'я, освіти тощо).

За показниками слід навести обґрунтовані висновки в тексті роботи. Результати розрахунків треба подати стисло, бажано у формі таблиць, діаграм тощо. При цьому загальновідомі формули для розрахунків у роботі не наводять, достатньо робити посилання на літературні джерела, що містять методики розрахунків.

У **загальному висновку** має бути 4 – 5 пунктів, написаних відповідно до 4 – 5 поставлених завдань. Кількість завдань і кількість пунктів у загальному висновку має збігатися. Слід подавати результат виконання кожного з поставлених завдань у формі короткого опису теоретичних напрацювань автора або інтерпретації результатів аналізу, або опису запропонованих шляхів розв'язання соціальних проблем та результатів їх соціальної ефективності.

Висновки відображають основні положення роботи, є результатом осмислення та критичного оцінювання досліджуваної проблеми, а не копіюванням матеріалів чи висновків, поданих у тексті основних розділів консультаційного проєкту.

Список використаних джерел має містити 25 – 30 джерел, 30 % із яких опубліковано за останні п'ять років. До списку літератури за тематикою консультаційного проєкту доцільно включити не менш ніж три публікації викладачів університету та випускової кафедри. Джерела розміщують в алфавітному порядку. У кінці списку подають джерела іноземною мовою.

Додатки слід розміщувати в порядку посилання на них у тексті роботи. У додатки виносять таблиці та рисунки, які займають більше однієї сторінки; скриншоти вікон використаного в роботі програмного забезпечення; результати проміжних розрахунків. Обсяг додатків у консультаційному проєкті не має перевищувати 15 с.

3. Правила оформлення консультаційного проєкту

3.1. Загальні вимоги

Консультаційний проєкт друкують за допомогою комп'ютера з одного боку аркуша паперу формату А4, розміщуючи на сторінці 31 – 33 рядки (міжрядковий інтервал – 1,4). Абзацний відступ має бути однаковим по всій роботі й дорівнювати 1,25 см.

Шрифт друку має бути чітким, рядок – чорного кольору середньої жирності. Під час комп'ютерного набору тексту слід використовувати

шрифт Times New Roman, кг. 14. Під час оформлення таблиць та рисунків використовують кг. 12. Міжрядковий інтервал у таблицях – 1,1. Не допускають використання напівжирного шрифту та курсиву, переносів тексту.

Текст консультаційного проєкту друкують із додержанням таких полів: ліве – 30 мм, праве – 12 мм, верхнє та нижнє – 20 мм.

Друкарські помилки не можна виправляти за допомогою коригуючої рідини.

3.2. Нумерація

Нумерацію сторінок, розділів, підрозділів, ілюстрацій, таблиць, формул подають арабськими цифрами. Номер сторінки проставляють у правому верхньому куті на відстані 10 мм від верхнього та правого країв аркуша без крапки в кінці; шрифт Times New Roman, кг. 14. Нумерувати сторінки починають із другої сторінки вступу, урахувавши попередні сторінки: титульний аркуш (1 с.), зміст (1 с.), першу сторінку вступу (1 с.). Тобто другу сторінку вступу нумерують як четверту сторінку консультаційного проєкту. На перших трьох сторінках роботи номер сторінки не ставлять.

3.3. Заголовки

Текст основної частини консультаційного проєкту поділяють на розділи та підрозділи. Після слова «РОЗДІЛ» ставлять його номер, крапку не ставлять. Заголовки структурних частин проєкту «ЗМІСТ», «ВСТУП», «РОЗДІЛ», «ВИСНОВКИ», «СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ», «ДОДАТКИ» друкують великими літерами симетрично до тексту. Кожну структурну частину консультаційного проєкту (зміст, вступ, розділи, висновки, список використаної літератури, додатки) треба починати з нової сторінки.

Заголовки підрозділів (зокрема і висновків за розділами 1, 2, 3) друкують малими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу. Крапку в кінці заголовка не ставлять. Відстань між заголовком (розділів, підрозділів) та наступним текстом має дорівнювати двом рядкам. Після заголовка підрозділу на сторінці (у кінці сторінки) має бути не менш ніж три-чотири рядки.

Підрозділи нумерують у межах кожного розділу. Номер підрозділу складається з номера розділу і порядкового номера підрозділу. Між ними ставлять крапку. У кінці номера теж має бути крапка. *Не можна виділяти*

заголовки структурних частин, розділів та підрозділів напівжирним шрифтом або курсивом.

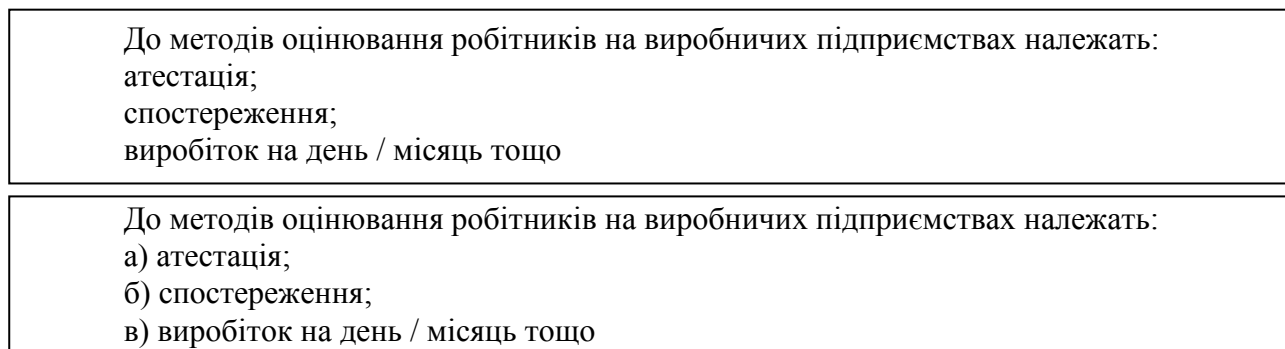
Наприклад:

3.4. Переліки

За потреби в тексті можна наводити переліки. Перед переліком ставлять двокрапку. Перелік можна починати з абзацного відступу з малої літери (без будь-яких знаків), ставити малу літеру українського алфавіту з дужкою або арабську цифру з дужкою.

Наприклад:

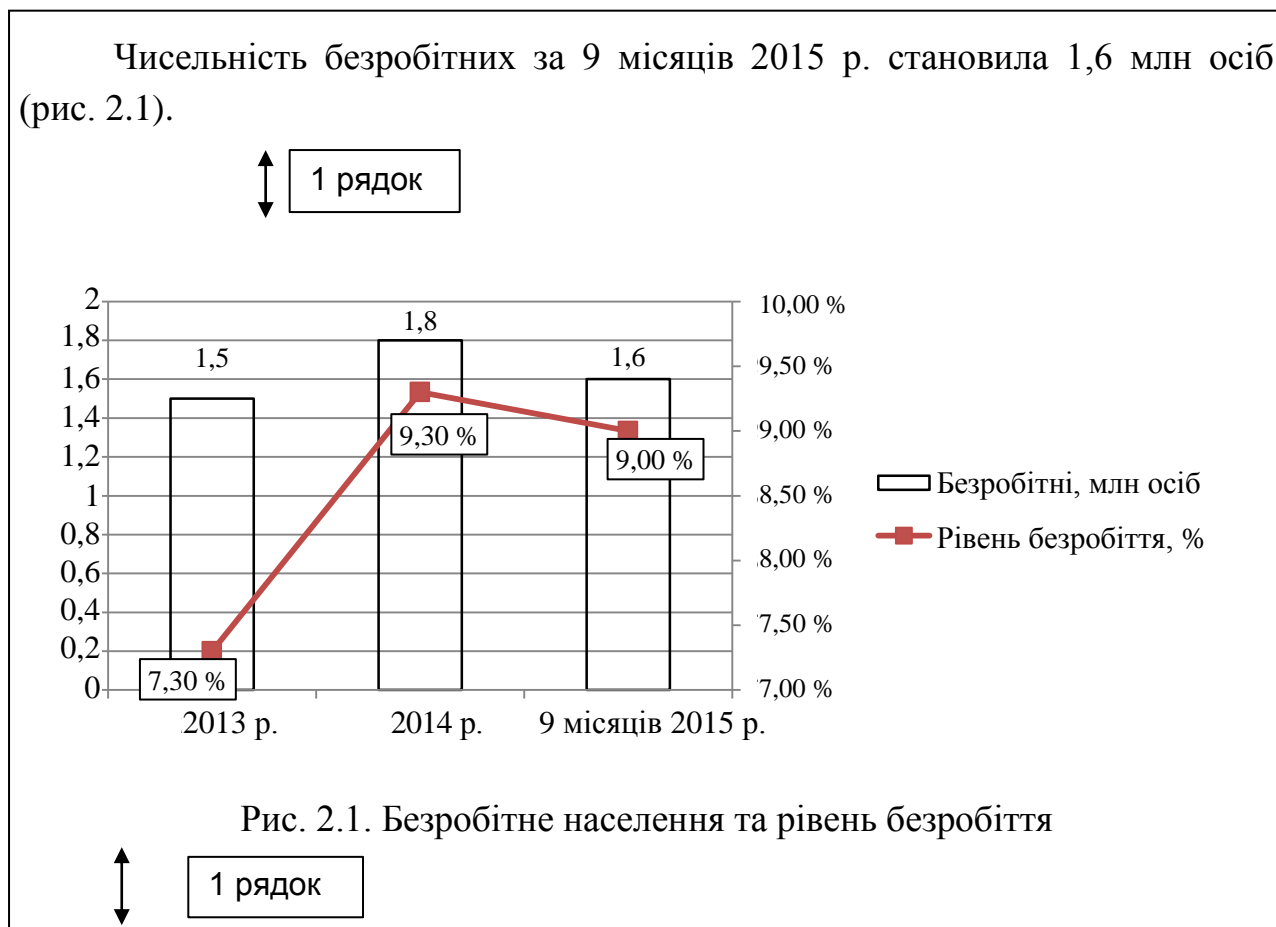

3.5. Ілюстрації

Ілюстрації позначають словом «Рис.» і нумерують послідовно в межах розділу, за винятком ілюстрацій, поданих у додатках. Номер ілюстрації складається з номера розділу і порядкового номера ілюстрації.

Ілюстрація повинна мати назву, яку розміщують після номера ілюстрації з абзацного відступу. Вирівнювання – за шириною тексту.

Наприклад: «Рис. 2.1» (перший рисунок другого розділу).

Відстань між попереднім і наступним текстом та ілюстрацією має дорівнювати одному вільному рядку.

3.6. Таблиці

Таблиці нумерують послідовно (за винятком таблиць, поданих у додатках) у межах розділу. У правому верхньому куті над відповідним заголовком розміщують напис «Таблиця» із зазначенням її номера.

Номер таблиці складається з номера розділу і порядкового номера таблиці, наприклад: «Таблиця 1.2» (друга таблиця першого розділу). Кожна таблиця повинна мати назву, яку розміщують над таблицею симетрично до тексту. Заголовки граф мають починатися з великих літер, підзаголовки – з малих. Таблицю розміщують після першого згадування про неї в тексті.

У разі перенесення частини таблиці на інший аркуш (сторінку) друкують слова «Продовження табл. ...» і вказують номер таблиці,

наприклад: «Продовження табл. 2.13». Головою таблиці тут є цифровий порядок.

Результати аналізу показників фінансової стійкості наведено в табл. 2.13.

поле 30 мм

по центру

1 рядок

Таблиця 2.13

поле 12 мм

Аналіз відносних показників фінансової стійкості

Показники фінансової стійкості	Значення		Абсолютне відхилення
	Базовий рік	Звітний рік	
1	2	3	4
Коефіцієнт заборгованості	0,15	0,18	0,03
Коефіцієнт фінансової стабільності	5,66	4,65	-1,01
Коефіцієнт автономії	0,85	0,82	-0,03

поле 20 мм

Якщо таблицю розміщують на одній сторінці, тобто не переносять на іншу, то рядок із нумерацією стовпців таблиці подавати не слід.

Якщо цифрові або інші дані в якому-небудь рядку таблиці не подають, то в ньому ставлять прочерк.

Наприклад:

поле 20 мм

поле 30 мм

Продовження табл. 2.13

1	2	3	4
Коефіцієнт фінансового ризику	0,2	0,3	0,1
Коефіцієнт фінансової залежності	1,18	1,21	0,03

поле 12 мм

1 рядок

За даними табл. 2.13, погіршення відбулося щодо таких ...

Залишати на одній сторінці, як і переносити на наступну сторінку, можна не менш ніж два рядки таблиці.

Відстань між попереднім та наступним текстом і таблицею має дорівнювати одному вільному рядку.

3.7. Формули

Формули (якщо їх більше однієї) нумерують у межах розділу. Номер формули складається з номера розділу і порядкового номера формули в розділі.

Номери формул пишуть біля правого поля аркуша на рівні відповідної формули в круглих дужках, наприклад: (3.1) (перша формула третього розділу).

Пояснення значень символів і числових коефіцієнтів треба подавати безпосередньо під формулою в тій послідовності, у якій їх наведено у формулі. Значення кожного символу і числового коефіцієнта треба подавати з нового рядка.

Перший рядок пояснення починають зі слова «де» без двокрапки.

Основні символи у формулі набирають кг. 14, індекси – кг. 12, а субіндекси – кг. 10 у редакторі формул.

Вільними рядками відділяють від тексту та розшифровування умовних позначень лише саму формулу.

Наприклад:

Стандартизовані значення показників визначають за формулою (3.5):

$$X_i = \frac{a_i}{a_{\max}}, \quad (3.5)$$

де X_i – стандартизоване значення і-го показника;
 a_i – значення і-го показника;
 a_{\max} – найбільше значення показника в цій сукупності (оптимальна величина).

Результати розрахунку стандартизованих значень показників подано ...

3.8. Посилання

Під час написання консультаційного проекту здобувач вищої освіти має давати посилання на джерела та матеріали, наведені в роботі. Посилання дають змогу перевірити достовірність інформації.

Посилання в тексті проекту на джерела слід позначати порядковим номером за списком літератури, виділеним двома квадратними дужками, наприклад: «... у працях [1 – 7] ...». Можна вказати номер джерела біля запозиченого тексту: [25]. Якщо здобувач вищої освіти цитує певний текст, то посилання потрібно оформлювати таким чином: «Оцінювання персоналу – це процедура, що передбачає визначення відповідності компетентності працівника вимогам посади» [5, с. 26].

Посилання на ілюстрації в роботі вказують порядковим номером ілюстрації, наприклад: «Рис. 1.2».

Посилання на формули консультаційного проекту вказують порядковим номером формули в дужках, наприклад: «... у формулі (2.2)».

На всі таблиці мають бути посилання в тексті, при цьому слово «таблиця» пишуть скорочено, наприклад: «... в табл. 2.2».

Посилання на додатки: «... наведено в додатку А» або «... подано в табл. А.4» – у четвертій таблиці додатка А (якщо додаток містить декілька таблиць).

Також можна посилатися на розділи, підрозділи, ілюстрації, таблиці, формули, рівняння, додатки, указуючи при цьому їхні номери.

Якщо посилання наводять у тексті, можна писати:

«... у розділі 2 ...»;

«... відповідно до підрозділу 2.3 ...»;

«... на рис. 1.5 ...» або «... як це видно з рис. 3.1 ...»;

«... у табл. 3.2 ...»;

«... згідно з табл. 3.2 ...» або «... на підставі даних табл. 3.2 ...»;

«... за формулою (3.5) ...»;

«... у рівняннях (1.9) – (1.12) ...»;

«... у додатку Б ...» або «... (додаток Б)».

3.9. Список використаних джерел

Список використаних джерел формують у такій послідовності:

1) в алфавітному порядку прізвищ перших авторів або заголовків або назв інтернет-джерел, законодавчих і нормативних актів (зокрема

закони, укази, кодекси, облікові стандарти, положення, інструкції міністерств і відомств, доповіді й виступи державних діячів України, інтернет-посилання);

2) літературні джерела іноземною мовою за алфавітом.

Бібліографічний опис у списку використаних джерел оформлюють з урахуванням Національного стандарту України ДСТУ 8302:2015 «Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання».

Бібліографічний опис використаного джерела може обмежуватися обов'язковою інформацією, необхідною для однозначної ідентифікації цього джерела.

Приклади оформлення бібліографічного опису в списку використаних джерел

Навчальний посібник, підручник чи монографія одного автора

1. Антонюк В. П. Формування та використання людського капіталу в Україні: соціально-економічна оцінка та забезпечення розвитку : монографія / НАН України. Донецьк : Ін-т економіки пром-сті, 2007. 348 с.

2. Норт Д. Інституції, інституційна зміна та функціонування економіки; пер. з англ. І. Дзюби. Київ : Основи, 2000. 198 с.

Навчальний посібник, підручник чи монографія двох авторів

1. Гетьман О. О., Шаповал В. М. Економічна діагностика : навч. посіб. : Київ : Центр навч. літ., 2007. 307 с.

2. Назарова Г. В., Сотникова Ю. В. Креативна економіка та менеджмент : навч. посіб. Харків : ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2018. 159 с.

Навчальний посібник, підручник чи монографія трьох авторів

1. Назарова Г. В., Гончарова С. Ю., Затейщикова О. О. Розвиток та використання управлінського персоналу – стратегічний підхід : монографія. Харків : ХНЕУ, 2012. 192 с.

2. Онищенко В. О., Завора Т. М., Чепурний О. В. Соціальна безпека регіону: теоретичні та прикладні аспекти : монографія. Полтава : ПолтНТУ, 2015. 274 с.

Навчальний посібник, підручник чи монографія чотирьох і більше авторів

1. Лібанова Е. М., Пирожков С.І., Новікова О. Ф., Скрипнюк О. В., Устименко В. А., Хамітов Н. В., Шульга М. О. Українське суспільство: міграційний вимір : нац. доповідь. Київ : Ін-т демографії та соц. досліджень ім. М. В. Птухи НАН України, 2018. 396 с.

2. Назарова Г. В., Гончарова С. Ю., Сотнікова Ю. В., Аграмакова Н. В. Соціальна економіка : навч. посіб. Харків : ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2018. 284 с.

Без автора

1. Безпека людського розвитку в правовій, соціальній державі : монографія / за ред. Л. С. Шевченко. Харків : Нац. ун-т «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого», 2013. 850 с.

2. Моделі і методи соціально-економічного прогнозування : підручник для студентів вищ. навч. закл. / В. М. Гесць, Т. С. Клебанова, О. І. Черняк та ін. Харків : ВД «ІНЖЕК», 2005. 396 с.

Багатотомні видання

1. Економічна енциклопедія: у 3 т. / редкол.: С. В. Мочерний (відп. ред.) та ін. Київ : Академія, 2000. Т. 2. С. 847.

2. Енциклопедія історії України: у 10 т. / НАН України, Ін-т історії України. Київ : Наук. думка, 2005. Т. 9. 944 с.

3. Юридична енциклопедія: у 6 т. / редкол.: Ю. С. Шемшученко (відп. ред.) та ін. Київ : Укр. енциклопедія, 1998. Т. 1: А – Г. 672 с. URL: <http://leksika.com.ua/legal/> (дата звернення 15.10.2020).

Частина видання

1. Назарова Г. В., Гончарова С. Ю. Розвиток соціальної сфери в сучасній економіці: теоретико-практичні аспекти. *Соціально-трудова відносина: проблеми науки та практики* : монографія / за ред. Т. А. Костишиної. Полтава, 2020. С. 143–160.

2. O'Neil J. M., Egan J. Men's and women's gender role journeys: A metaphor for healing, transition, and transformation. *Gender issues across the life cycle* / ed. B. R. Wainrib. New York, NY : Springer, 1992. P. 107–123.

Законодавчі та нормативні документи

1. Конституція України: станом на 1 верес. 2016 р.: відповідає офіц. тексту. Харків : Право, 2016. 82 с.

2. Про прожитковий мінімум: Закон України від 15.07.1999 р. № 966-XIV. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/966-14> (дата звернення: 20.05.2021).

3. Про стимулювання розвитку регіонів: Закон України від 08.09.2005 р. № 2850-IV. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2850-15> (дата звернення: 11.04.2021).

Тези, доповідь

1. Іванісов О. В. Формування системи трудової адаптації молоді на вітчизняних підприємствах. *Сучасні проблеми управління підприємствами: теорія та практика* : матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (м. Харків, 16 квіт. 2021 р.). Харків: Середняк Т. К., 2021. С. 131–133.

2. Мішин О. Ю., Мішина С. В. Аналітичне забезпечення оцінки витрат на соціальний розвиток підприємства. *Економічний розвиток і спадщина Семена Кузнеця* : матеріали щоріч. міжнар. наук. конф. (м. Харків, 26 – 28 трав. 2016 р.). Харків : ФОП Лібуркіна Л. М., 2016. С. 365–368.

Стаття з періодичного видання

1. Мішина С. В., Мішин О. Ю. Дауншифтинг як джерело залучення кадрів в сфері соціальної роботи та соціального забезпечення. *Молодий вчений*. 2018. № 2 (54). С. 732–736.

2. Nazarova G. V., Nazarov N. K., Demianenko A. A. Approach to analytical support for assessing the security of human development. *Scientific bulletin of Polissia*. 2018. № 2 (14). P. 210–215. DOI: [https://doi.org/10.25140/2410-9576-2018-1-2\(14\)-210-215](https://doi.org/10.25140/2410-9576-2018-1-2(14)-210-215).

Стаття з продовжуваного видання

1. Комар М. С. Право на гідний рівень життя в системі прав людини. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. 2013. Вип. 6 – 2 (1). С. 38–40. (Серія «Юриспруденція»). URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmgu_jur_2013_6-2\(1\)_11](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmgu_jur_2013_6-2(1)_11) (дата звернення: 21.09.2024).

2. Смалійчук Г. В. Освітня міграція в умовах трансформації ринку праці: значення та особливості регулювання. *Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова*. 2014. Вип. 26. С. 64–70. (Серія 18 «Економіка і право»). URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nchnpu_018_2014_26_11 (дата звернення: 21.09.2024).

Електронні ресурси

1. Про програму розвитку ООН в Україні. URL: <http://www.ua.undp.org/> (дата звернення: 13.05.2019).

2. Регіональний людський розвиток. *Статистичний бюлетень Державної служби статистики України*. URL: https://ukrstat.org/uk/druk/publicat/Arhiv_u/Arch_rir_zb.htm (дата звернення: 18.02.2018).

3.10. Додатки

Додатки оформлюють як продовження роботи та розміщують у порядку появи посилань на них у тексті. Кожний додаток починається з нової сторінки. Додаток повинен мати заголовок, надрукований зверху симетрично відносно тексту сторінки. Додатки слід позначати послідовно великими літерами української абетки, за винятком літер Г, Є, З, І, Ї, Й, О, Ч, Ъ, наприклад: «Додаток А», «Додаток Б» і т. д. Після останньої сторінки списку використаних джерел перед додатками розміщують чистий аркуш паперу, на якому в центрі великими літерами (кг. 32 пт) друкують слово «ДОДАТКИ». У змісті роботи треба вказувати першу сторінку додатків. *Нумерацію сторінок на додатках не проставляють.* Назви додатків, таблиць, рисунків друкують кг. 14, а матеріал додатків – кеглем, відмінним від 14. Ілюстрації, таблиці, формули, розміщені в додатках, нумерують у межах кожного додатка; наприклад «Рис. А.2» – другий рисунок додатка А. Якщо в додатку лише один рисунок або одна таблиця, їх можна не нумерувати, а обмежитися загальною назвою додатка. Приклад оформлення додатка:

Додаток А

1 рядок

Результати аналізу літературних джерел із досліджуваної тематики

Таблиця А.1

Визначення поняття «менеджмент персоналу»

Автор	Визначення	Характеристика
1	2	3
Бойко О. С.		
...		

На останній сторінці додатка замість «Продовження» пишуть «Закінчення»

Продовження додатка А

1 рядок

Продовження табл. А.1

1	2	3
Бойко О. С.		
...		

4. Порядок подання до захисту консультаційних проєктів

Захист консультаційних проєктів проходить перед комісією, склад якої затверджують протоколом засідання кафедри. На кафедрі розробляють графік захисту, якого здобувачі вищої освіти мають дотримуватися. Для вчасного оформлення всіх необхідних документів та підготовки до захисту графічного матеріалу потрібно завершити написання консультаційного проєкту і здати його на кафедру відповідно до встановленого календарного графіка.

Після перевірки консультаційного проєкту на плагіат із використанням системи StrikePlagiarism.com здобувача вищої освіти допускають до захисту.

4.1. Захист консультаційного проєкту

Якщо робота відповідає встановленим вимогам, завідувач кафедри підписує її та допускає до захисту. Якщо робота має недоліки, що не дозволяють допустити здобувача вищої освіти до захисту, це питання розглядають на засіданні кафедри в присутності здобувача вищої освіти та керівника роботи.

Тривалість захисту одного здобувача вищої освіти не має перевищувати 20 хв. Для доповіді надають 5 – 7 хв.

Доповідь зазвичай містить стислу узагальнену інформацію, викладену в консультаційному проєкті. Протягом доповіді здобувач вищої освіти має посилатися на графічну частину своєї роботи для більш повного розкриття змісту проведеного дослідження та подання отриманих результатів. Після доповіді комісія та інші особи, присутні на захисті, ставлять здобувачеві вищої освіти запитання, на які йому слід надати стислі, чіткі та кваліфіковані відповіді.

Захист консультаційного проєкту оцінюють на основі змісту роботи, доповіді здобувача вищої освіти та його відповідей на запитання комісії. Рішення про результати захисту консультаційного проєкту ухвалюють більшістю голосів на закритому засіданні комісії.

5. Порядок підготовки ілюстративного матеріалу та доповіді

Ілюстративний матеріал мінімально має містити титульну сторінку (додаток В) і 9 плакатів: анотацію (один плакат) (додаток Г); 4 плакати за першим розділом; 4 плакати за другим розділом.

Максимальна кількість плакатів з урахуванням анотації – 10.

Нумерація плакатів в ілюстративному матеріалі та презентації, виконаній у Microsoft Office Power Point, мають збігатися. На плакати обов'язково виносять анотацію і результати розрахунку економічної ефективності.

Обсяг доповіді – 2 – 3 с., кр. 14 з інтервалом 1,5. У доповіді слід стисло охарактеризувати отримані наукові результати, результати аналізу трудових показників, організаційні заходи та результати розрахунку їх ефективності. Доповідь потрібно будувати послідовно з розміщенням плакатів.

6. Критерії оцінювання консультаційного проєкту

Консультаційний проєкт оцінюють за двома параметрами: за змістом та успішністю захисту і презентації. Розподіл балів здійснюють у співвідношенні 60 до 40.

Критерії оцінювання за кожною структурною частиною роботи:

1) максимальний бал за кожним пунктом оцінювання ставлять, якщо всі вимоги до виконання структурних частин роботи, наведених у табл. 2, виконано в повному обсязі;

2) нуль балів ставлять у разі повного невиконання вимог до виконання проєкту або за відсутності структурної частини роботи;

3) проміжний бал ставлять якщо вимоги виконано частково або розрахунки чи викладення матеріалу здійснено з помилками;

4) у разі відсутності обґрунтованих висновків, авторських напрацювань, кількість балів за цим розділом може бути знижено на третину.

Розподіл балів та критерії оцінювання структурних частин роботи наведено в табл. 4.

Розподіл балів та критерії оцінювання консультаційного проєкту

Назва структурних частин консультаційного проєкту та критеріїв оцінювання	Максимальний бал
Вступ (виконання вимог до структури; відповідність формулювань мети, об'єкта, предмета, наукових результатів темі та змісту роботи; зазначення конкретної сфери застосування кожного з методів дослідження)	4
<i>Розділ 1</i> (наявність трьох підрозділів, морфологічного аналізу понять за темою роботи, авторських напрацювань, що мають теоретичний характер; висвітлення вітчизняного і зарубіжного досвіду з досліджуваної проблематики)	20
<i>Розділ 2</i> (відповідність вимогам до структури (три підрозділи); наявність обґрунтованих висновків щодо динаміки досліджуваних показників із досліджуваної теми; ґрунтовність висновків і рекомендацій; наявність аналізу нормативно-правового забезпечення)	30
Висновки (відповідність кількості та змісту загальних висновків поставленим завданням)	2
Список використаних джерел (наявність 30 % літературних джерел за останні п'ять років, праць викладачів університету та кафедри)	2
Відповідність змісту за розділами	
Додатки (наявність відповідним чином оформлених додатків)	2
Усього за зміст консультаційного проєкту	60
Своєчасність виконання консультаційного проєкту (оцінку знижують на 10 балів у разі несвоєчасного (не у відповідності з календарним графіком) виконання роботи)	10
Зміст доповіді (відповідність регламенту (5 – 7 хв), наявність зв'язку з ілюстративним матеріалом, обґрунтованість висновків і рекомендацій)	5
Якість презентації (відповідність вимогам до кількості плакатів, якість оформлення і відповідність нумерації плакатів на ілюстративному матеріалі)	5
Відповіді на запитання (чотири запитання від членів комісії по 5 балів за кожне)	20
Усього за захист консультаційного проєкту	40
Максимальна кількість балів	100

Загальну оцінку за консультаційний проєкт виставляють як середньоарифметичне значення оцінок членів комісії і округлюють до цілого числа.

Рекомендована література

1. ДСТУ 8302:2015 «Інформація та документація. Бібліографічне посилання» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://library.znu.edu.ua/site/obyavlenia/DSTU_8302_2015.pdf.

2. Кодекс академічної доброчесності Харківського національного економічного університету імені Семена Кузнеця (нова редакція) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.hneu.edu.ua/wp-content/uploads/2019/11/Kodeks-akademichnoyi-dobrochesnosti.pdf>.

3. Основи наукових досліджень [Електронний ресурс] : навч. посіб. для здобувачів ступеня магістра за освіт. програмами «Системи забезпечення споживачів електричною енергією» і «Енергетичний менеджмент», спец. 141 «Електроенергетика, електротехніка та електромеханіка» / КПІ ім. Ігоря Сікорського ; уклад. : Г. Г. Стрелкова, М. М. Федосенко, А. І. Замулко, О. С. Іщенко. – Електрон. текстові дані (1 файл: 930 Кбайт). – Київ : КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2019. – 120 с. – Режим доступу : <https://ela.kpi.ua/handle/123456789/30605>.

4. Основи наукових досліджень [Електронний ресурс] : навч. посіб. / О. М. Сінчук, Т. М. Берідзе, М. Л. Барановська та ін. – Електрон. Текстові дані (1 файл: 1,88 Мбайт). – Кременчук : ПП Щербатих О. В., 2022. – 196 с. – Режим доступу : <https://ela.kpi.ua/handle/123456789/47228?locale=uk>.

5. Положення про атестацію здобувачів вищої освіти Харківського національного економічного університету імені Семена Кузнеця (нова редакція) [Електронний ресурс]. – Харків, 2023. – 13 с. – Режим доступу : <https://www.hneu.edu.ua/wp-content/uploads/2023/09/Polozhennya-pro-atestatsiyu-zdobuvachiv-vyshhoyi-osvity-HNEU.pdf>.

6. Регламент перевірки на унікальність академічних текстів здобувачів вищої освіти та науково-педагогічних працівників ХНЕУ ім. С. Кузнеця навчально-методичним відділом [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.hneu.edu.ua/wp-content/uploads/1/Reglament-perevirky-na-unikalnist-akademichnyh-tekstiv.pdf>.

7. Шейко В. М. Організація та методика науково-дослідницької діяльності : підручник / В. М. Шейко, Н. М. Кушнарєнко. – 6-те вид., перероб. і допов. – Київ : Знання, 2018. – 310 с.

Додатки

Додаток А

Перелік тем консультаційних проєктів

1. Розвиток системи соціального партнерства в Україні.
2. Обґрунтування напрямів розвитку соціальної політики держави.
3. Удосконалення системи професійного навчання як фактора ефективної зайнятості.
4. Регулювання міграції працездатного населення в Україні.
5. Обґрунтування напрямів підвищення професійної мобільності найманих працівників.
6. Обґрунтування напрямів підвищення трудової мобільності на ринку праці.
7. Шляхи подолання молодіжного безробіття в Україні.
8. Удосконалення працевлаштування осіб з інвалідністю як важеля їх соціальної інтеграції.
9. Регулювання ринку праці України.
10. Обґрунтування перспективних напрямів розвитку ринку праці України.
11. Регулювання трудової міграції.
12. Обґрунтування напрямів підвищення рівня зайнятості населення України.
13. Розроблення технології працевлаштування окремих категорій безробітних (довготривалі безробітні, особи передпенсійного віку).
14. Удосконалення механізмів надання соціальних послуг та допомоги населенню.
15. Організаційне забезпечення соціального захисту дітей з інвалідністю в Україні.
16. Державне регулювання соціального захисту осіб з інвалідністю в Україні.
17. Удосконалення системи соціального захисту ... (зайнятих, безробітних, молоді, осіб з інвалідністю, сім'ї).
18. Удосконалення системи соціального захисту найбільш уразливих верств населення (наприкладі ...).

19. Удосконалення системи соціального захисту осіб з інвалідністю в Україні.
20. Обґрунтування напрямів підвищення ефективності соціального захисту населення.
21. Управління якістю освіти в регіоні: концептуальна модель та механізми реалізації.
22. Розвиток системи пенсійного забезпечення в Україні.
23. Розвиток недержавного пенсійного забезпечення в Україні.
24. Реформування та розвиток пенсійної системи в Україні.
25. Напрями роботи з людьми похилого віку в системі соціального забезпечення.
26. Підвищення рівня та якості життя населення.
27. Регулювання якості життя населення України.
28. Обґрунтування напрямів підвищення якості життя соціально незахищених верств населення.
29. Регулювання доходів населення України.
30. Оптимізація структури та рівня доходів населення України.
31. Формування та використання доходів населення.
32. Обґрунтування напрямів підвищення якості життя соціально незахищених верств населення.
33. Шляхи подолання бідності як соціально-економічного явища.
34. Методичне забезпечення обстеження бідності населення України.
35. Шляхи підвищення соціальної безпеки України.
36. Формування та використання трудового потенціалу України.
37. Розвиток системи соціального партнерства в Україні.
38. Обґрунтування напрямів підвищення ефективності діяльності профспілок.

Приклад змісту консультаційного проєкту
Приклад змісту роботи на тему «Регулювання ринку праці
соціально незахищених верств населення»

ЗМІСТ

ВСТУП

**РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ
РИНКУ ПРАЦІ СОЦІАЛЬНО НЕЗАХИЩЕНИХ ВЕРСТВ НАСЕЛЕННЯ**

1.1. Соціально незахищені верстви населення як об'єкт соціального захисту

1.2. Державна політика щодо регулювання працевлаштування та звільнення соціально незахищених верств населення

1.3. Зарубіжний досвід працевлаштування як форми соціального захисту незахищених верств населення

Висновки до розділу 1

**РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ СУЧАСНОГО СТАНУ ТА ПРОБЛЕМ РОЗВИТКУ
СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ В УКРАЇНІ**

2.1. Аналіз зайнятості та безробіття населення

2.2. Аналіз доходів та витрат населення

2.3. Аналіз рівня життя та заробітної плати населення

Висновки до розділу 2

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ДОДАТКИ

Приклад оформлення титульного аркуша ілюстративного матеріалу

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Харківський національний економічний університет
імені Семена Кузнеця

Кафедра соціальної економіки

ІЛЮСТРАТИВНИЙ МАТЕРІАЛ
до консультаційного проєкту на тему:

«Регулювання ринку праці соціально незахищених верств населення»

Виконала:

Здобувачка вищої освіти другого року навчання
освітнього ступеня «магістр»
спеціальності 232 «Соціальне забезпечення»

Коваленко Т. А.

Керівник:

канд. екон. наук, доцент

Іваненко Т. В.

**Приклад оформлення анотації
(для ілюстративного матеріалу та презентацій)**

Плакат Г.1

Анотація

Тема	Розвиток державного пенсійного страхування в умовах реформування пенсійної системи
Вітчизняні та закордонні вчені, які займаються дослідженням цієї проблеми	Лібанова Е. М., Макарова О. В., Мандибуря В. О., Назарова Г. В., Сокурєнко В. В., Хмєлевська О. М. та ін.
Актуальність теми дослідження в межах визначеної проблеми	Пенсійна система кожної країни є однією з найважливіших елементів соціального захисту осіб найманої праці. Організаційно-правова форма пенсійної системи визначається станом економіки і ринку праці, податкової політики та політики в галузі доходів, демографічною ситуацією, розвитком фінансових, зокрема і страхових інститутів, прийняттям суспільством конкретної моделі пенсійного забезпечення
Об'єкт дослідження	Процес розвитку державного пенсійного страхування в Україні
Предмет дослідження	Теоретичні положення та практичні рекомендації, шляхи розвитку державного пенсійного страхування в умовах реформування пенсійної системи
Мета дослідження	Аналіз теоретичного підґрунтя та розроблення практичних рекомендацій щодо розвитку державного пенсійного страхування в умовах реформування пенсійної системи
Методи, використані під час дослідження	Загальнонаукові, емпіричні й емпірично-теоретичні методи: спостереження, порівняння, систематизації, класифікації, індукції та дедукції, аналізу та синтезу, узагальнення
Наукові результати	Систематизовано наявні підходи до визначення терміна «пенсійне забезпечення»
Практична значимість	Запропоновано рекомендації, що стосуються запровадження накопичувального фонду та поетапного врахування показників, необхідних для нарахування додаткової пенсійної виплати з накопичувального фонду
Відомості про соціально-економічну ефективність	Підвищення розміру пенсійного забезпечення населення за рахунок накопичувальної складової

Зміст

Вступ.....	3
1. Порядок підготовки консультаційного проєкту	6
2. Зміст і структура консультаційного проєкту.....	7
3. Правила оформлення консультаційного проєкту.....	11
3.1. Загальні вимоги.....	11
3.2. Нумерація	12
3.3. Заголовки.....	12
3.4. Переліки.....	13
3.5. Ілюстрації.....	13
3.6. Таблиці	14
3.7. Формули.....	16
3.8. Посилання	17
3.9. Список використаних джерел	17
3.10. Додатки.....	21
4. Порядок подання до захисту консультаційних проєктів.....	22
4.1. Захист консультаційного проєкту	22
5. Порядок підготовки ілюстративного матеріалу та доповіді	23
6. Критерії оцінювання консультаційного проєкту.....	23
Рекомендована література.....	25
Додатки.....	26

НАВЧАЛЬНЕ ВИДАННЯ

**Методичні рекомендації
до виконання консультаційного проєкту
для здобувачів вищої освіти
спеціальності 232 «Соціальне забезпечення»
освітньої програми «Управління соціальними проєктами»
другого (магістерського) рівня**

Самостійне електронне текстове мережеве видання

Укладачі: **Назарова** Галина Валентинівна
Гончарова Світлана Юріївна
Степанова Ека Рамінівна

Відповідальний за видання *Г. В. Назарова*

Редактор *Н. Г. Войчук*

Коректор *Н. В. Завгородня*

План 2024 р. Поз. № 180 ЕВ. Обсяг 32 с.

Видавець і виготовлювач – ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 61166, м. Харків, просп. Науки, 9-А

*Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до Державного реєстру
ДК № 4853 від 20.02.2015 р.*